

FADIL VEJZOVIĆ

GRAFIKE
CRTEŽI

STUDIO GALERIJE °FORUM°

Ako uporedimo ovu izložbu Fadila Vejzovića s njegovom posljednjom samostalnom izložbom, 1975. godine, bolje ćemo razabrati odrednice jedne osobene poetike, fermente zrenja. Zapamtili smo osobine koje i sada kod njega nalazimo. Crta, najviše nejasan obris, nikad puni oblik. Pokret ruke je ovdje odjek vrlo senzorne membrane. Fadil Vejzović hvata nešto krhko. Crteže izvodi kurzivom nervozno isprekidanim, zapletenim s dječji spontanom mrljom ili zamrčenjem. Koliko god se to iz bliza pričinja odviše proizvoljnom igrom, pogled iz daljeg mnoštvo malih bilješki sažima u sliku, skladbeno uravnoteženu. Ne dekorativno, nego slijedom proćućenog ritma. Mrlje su centrifuge i odmorišta hitrog rukopisa. Od stvarnog svijeta tu je tek okus krajolika i slutnja lika. Ono što u polusnu ostaje od pojavnosti. Matematičko znakovlje, samo mjestimice upleteno i jedva prepoznatljivo, diskretno unosi sugestiju neke stvarno mjerljive značajnosti, nevidljivog metra u duhovnoj podlozi djela. Često nalazimo tragove konvencionalnog pisma. Doslovnu odnosno hinjenu ispisanost. Čitkost je ovdje drugačije vrste. Nečitkost ispisanog po mjeri je doživljajne jasnoće, slojevite strukture iskaza. Pred tim listovima kao da smo svjedoci postojanja koje tone u vremenu.

Grafike sažimlju iskustvo ovog istančanog zapisivača vlastitog nemira. One potvrđuju majstorsko razlikovanje kakvoće. I tu je crta osnovna. U samostalnom toku, ili u usporednom višestrukome sabiranju: od sfumaturne naježurenosti površine, do gustoće mrlje.

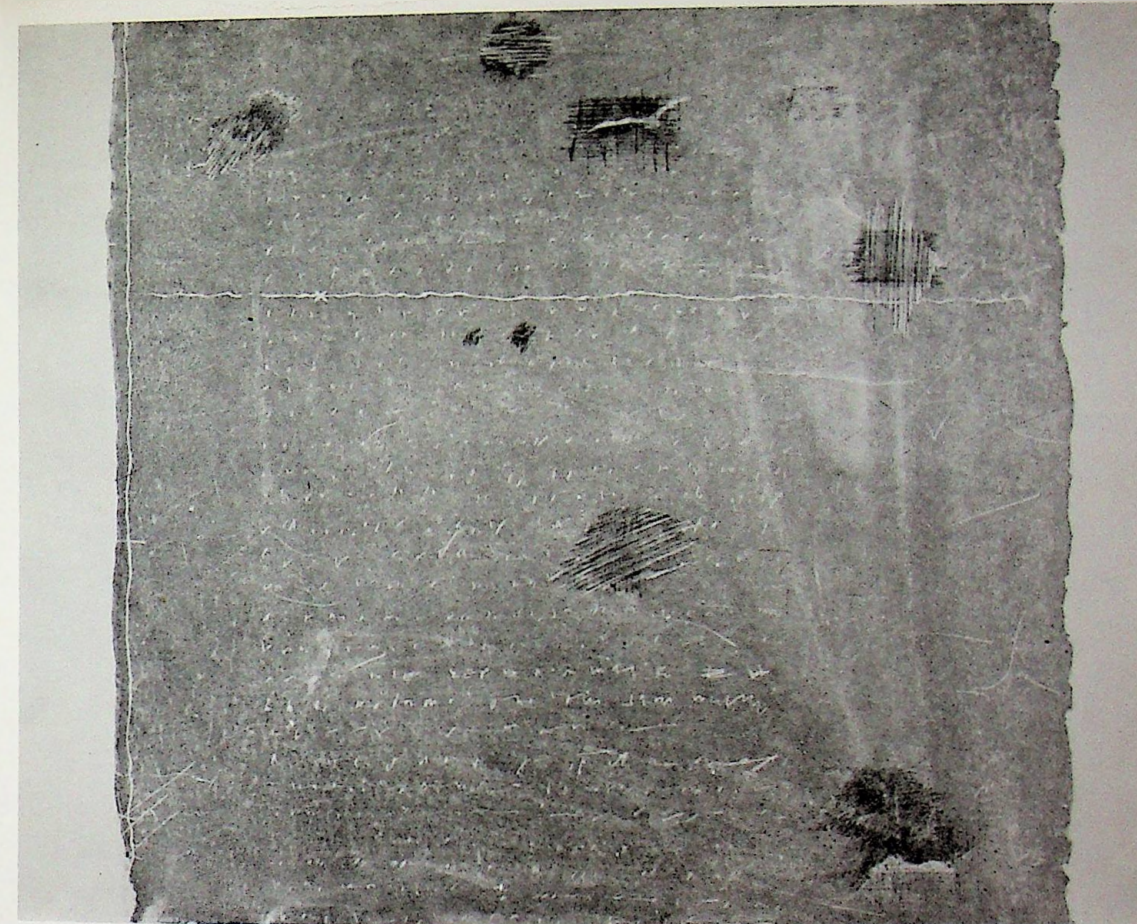
Danas nakon pet godina ista su poetička stanovišta Fadila Vejzovića. S tom razlikom što mu je zamišljaj stroži, skladba staloženija. Prepuštajući se porivu bilježenja svojih dojmova, slikar (grafičar, crtač) je osvijestio svoj jezik. Događajima je dao opći značaj zadržavši ih na mudrom rastojanju pričina. Time se zapravo otvorio, omogućio dijalog.

Komunikacijska udarnost, ono što nas uvlači u ove radove jednostavnost je polazišta, daleka svakoj agresivnosti. Vejzović govori tihim glasom o nekim naizgled nevažnim predjelima, bilježi drhtaj vedrine, koji (isto kao i nelagoda) prožima srž svijeta. Njegov rad znači volju i svijest o pravu na svoje sjećanje i slutnju, na pozorno i ničem vanjskom obavezno osluškivanju sebe. Na djelatnost bez retorike i velike geste.

FADIL VEJZOVIC rođen je 14. III 1943. godine u Sarajevu. Studirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu kod profesora Raula Goldonija. Član je Atelijera Brezovica od 1968. godine. Od 1971–1975. godine studira grafiku kod profesora Fischera u Nürnbergu. Od 1976. radi u magazinu „Start“ kao ilustrator i grafički savjetnik. Adresa: Miškinina 38, Zagreb.

SAMOSTALNE IZLOZBE

- 1973. Erlangen, Galerie der Universitat
- 1974. Nurnberg, Foyer Opernhaus
- 1972. Zürich, Galerie Walcheturm
- 1975. Zagreb, Galerija Forum

ZID (I.), akvatinta

SGF

**STUDIO GALERIJE FORUM
CENTAR ZA KULTURU I INFORMACIJE ZAGREBA**

Preradovićeva 5/II

7. II – 20. II 1980.

Izdavač:

**STUDIO GALERIJE FORUM
CENTAR ZA KULTURU I INFORMACIJE ZAGREBA, PRERADOVIĆEVA 5**

Za izdavača:

DUŠKO PAVLOVIĆ

Urednik kataloga:

VIŠNJA KNEZOCI – DABAC

Grafičko oblikovanje:

FEDOR LIČINA

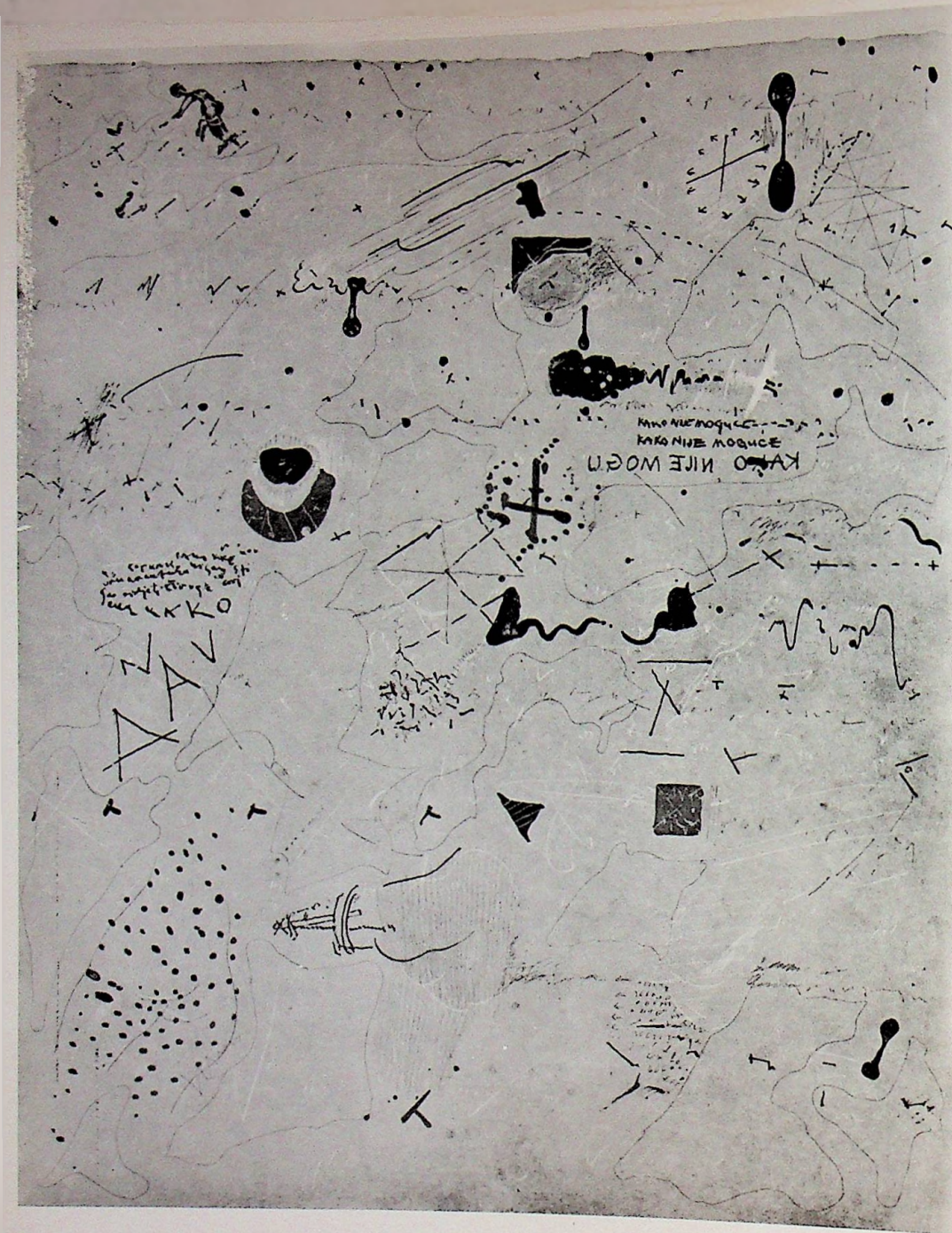
Tisak:

SVEUČILIŠNA NAKLADA LIBER, ZAGREB

Naklada:

400 komada

Izdanje 1980.

ZID (III.), akvatinta

1979/80.